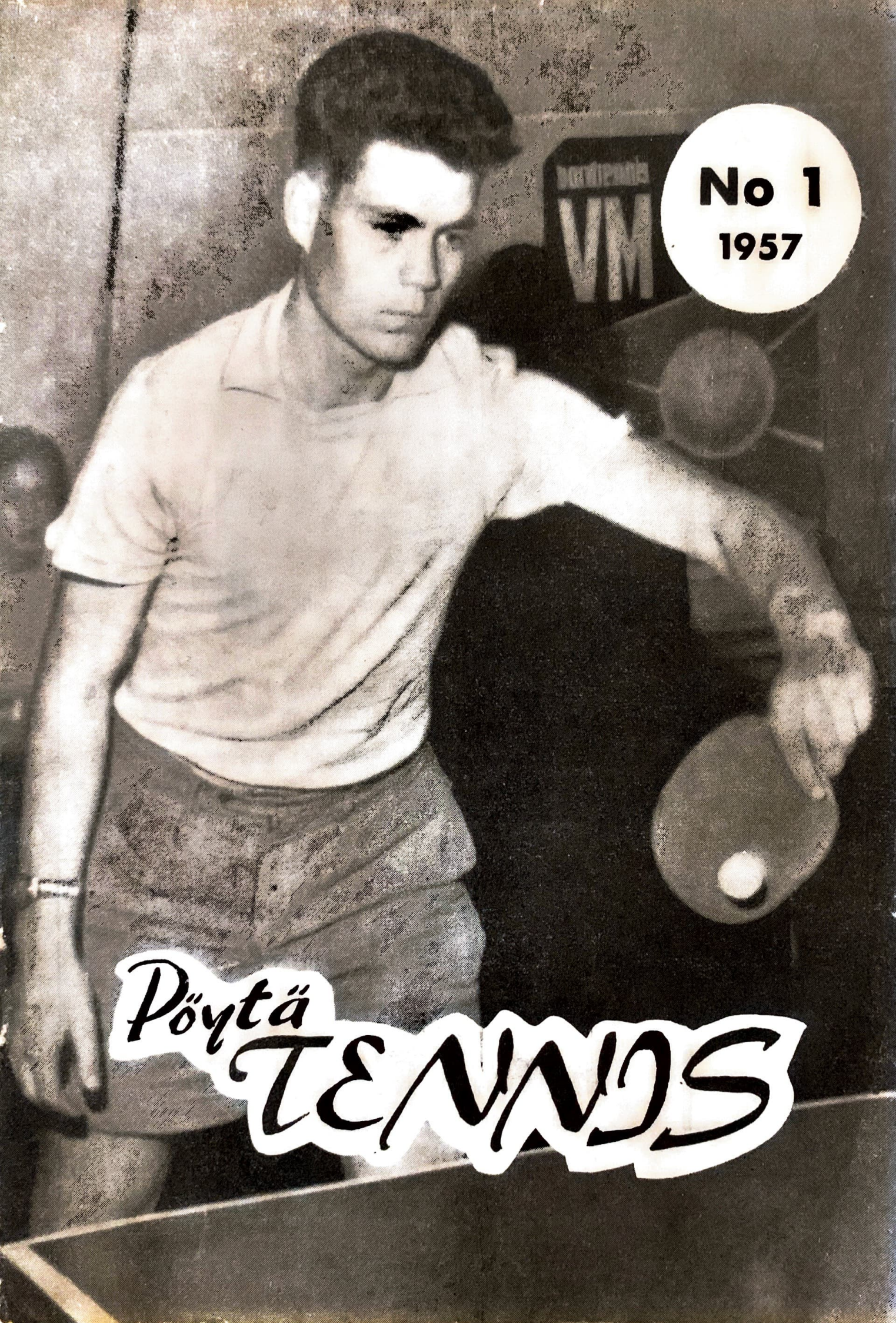

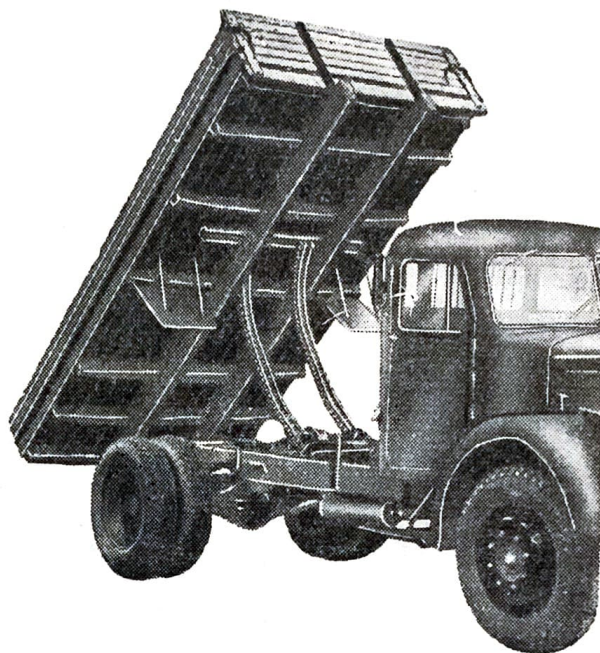

No 1
1957

Pöytä
TENNIS

NUMMI — KIPPEJÄ

6 ja 8 tn mekaanisia sekä 6, 8 ja 12 tn
hydraulisia konekippejä.

3–5 tn traktorivaunuja hydr. kipillä.

Valmistaja:

NUMMI Oy, Perniö

Päämyyjä:

KUORMAKONE OY

HELSINKI, KAIVOKATU 10 PUH. 11911

SAANKO ESITELLÄ?

Yllämainittu lause lausutaan jokapäiväisessä elämässämme jokseenkin usein. Tavallisimmin sen tarkoituksena on avata tilaisuus kahden ihmisen tutustumiselle. Tälläkertaa teemme kuitenkin poikkeuksen, sillä nyt emme pyri tutustuttamaan teitä uuteen ihmiseen, vaan — lehteen. Toivomme, että tuttavuutemme miellyttää teitä ja että tulette hyvin viihtymään kanssamme.

* * *

Tällä palstalla ei ole tarkoitus viljellä yksinomaan korulauseita, pikemminkin päinvastoin. Tarkoituksena on nimittäin luoda pikkukatsauksia yhteisen urheilumme harrastuspiiriin ja poimia sieltä joitakin sopivia haarukkapaloja, joko kiitoksen tai moitteen muodossa. Kumpaa haarukkapalat tulevat olemaan, sen ratkaisee ensisijaisesti meidän kaikkien esiintyminen kilpailu- ja harjoittelu-paikoilla.

* * *

Tätä kirjoitettaessa on jo syksyn ensimmäiset kilpailut saatu pidetyiksi. Ne olivat puhtaasti kansalliset, mutta jatkossa on luvassa paljonlaisesti myös kansainvälisiä peliesityksiä. Lokakuun puolivälin jälkeen viettää piireistämme vanhin — Helsinki— kymmenvuotisjuhliaan. Niitten merkeissä pyritään saamaan Helsinkiin ulkolaisia pelaajia ainakin pohjoismaista ja kenties kauempaakin?

* * *

Lokakuu tarjonnee lisäksi jotakin ennenäkemätöntä! Liitto yrittää parhaansa mukaan saada 25 päiväksi maaottelun Neuvostoliittoa vastaan. Kesäisellä Moskovan matkalla lienee alustavasti asiasta jo sovittukin, mutta virallinen vahvistus vielä puuttuu. Naapurimaamme, muissa urheilulajeissa kansainvälisesti korkean tason tuntien, voimme odottaa heidän pöytätennispelaajienkin lunastavan ne odotukset, jotka heidän peliinsä asetamme.

* * *

Näiden kotimaassa tapahtuvien (?) kansainvälisten koitosten lisäksi joutuvat pelaajamme pariinkin otteeseen vierailemaan rajojemme ulkopuolella. Marraskun puolivälissä pelataan Pohjoismaiset mestaruuskilpailut Tanskassa ja saman kuun lopulla SOC Tukholmassa. Kun näitten kansainvälisten yhteenottojen lomaan asetetaan vielä kotimaisia kilpailuja yhdet tai kahdet viikossa, täytyy pakostakin ihailla pelaajaa, joka tuon ohjelman jaksaa kunnialla läpiviedä.

PÖYTÄTENNIS

- Suomen Pöytätennisliiton pää-äänenkannattaja.
- Ilmestyy neljä kertaa vuodessa.
- Ilmestymiskaudet ovat helmi-, huhti-, loka- ja joulukuu.
- Lehteen tarkoitettujen kirjoitusten tulee olla toimituksessa ilmestymiskaukautta edeltävän kuun 20 päivään mennessä.
- Päätoimittaja R. Montell.
- Postiosoite: Leppäsuonk. 7 b, Helsinki.
- Puhelin: 49 51 46.
- Vuosikerta mk 200:—.
- Irtonumero mk 60:—.
- Ilmoitushinnat: 1/1 sivu mk 6.000:—, 1/2 sivu mk 4.000:—, 1/4 sivu mk 2.500:—.

Luokkakoroukset — Klassupflyttningar

B—A Miehet/Herrar

R. Niemi, villi/vilde
K. Blomfieldt, Maraton
R. Läs, Star
P. Myllö, TMP
T. Mäntynen, TMP
P. Sundqvist, Barna
O. Angerman, Turun Pallas

Naiset/Damer

M. Roos, Käpylän Pallo
U. Lindholm, Hermes
K. Grundström, BK

C—B

T. Mynttinen, MIK
A. Saastamoinen, Hermes
V. Tattari, Käpylän Pallo
P. Walden, TMP
K. Pajari, Hermes
U. Ukkola, TMP
R. Vuoria, TMP
M. Tamppinen, TMP
R. Virtanen, Käpylän Pallo
S-B. Holmström, BK
J. Lundberg, HBL
O. Terho, Star
O. Mononen, Wega
U. Nummelin, TMP
A. Degerlund, Maraton
J. Kettunen, Keravan Pallos. Koo-Pee
J. Hamidulla, Kerav. Pallos. Koo-Pee

KILPAILUKALENTERI — TÄVLINGSKALENDER

Syyskausi 1957

Höstsäsongen 1957

29. 9. 57 SPTL:n kansalliset kilp. — FBTF:s nationella tävl. Domus
6. 10. 57 TMP, kansalliset kilp. — nationella tävl. Domus
13. 10. 57 Käpylän Pallo, kansall. kilp. — nationella tävl. Domus
13. 10. 57 Kimito Sportf. kansall. kilp. — nationella tävl. Kimito
19.—20. 10. 57 Hels. Piirin 10-vuotiskilp. — Hels. Distrikts 10-årstäv. Domus
25. 10. 57 Mahdoll. maaottelu Suomi—Neuvostoliitto — Event. landskamp Finland—Sovjetunionen, Tennispal.
27. 10. 57 Mikkelin Ps., kansalliset kilp. — nationella tävl. Mikkeli, St. Michel
27. 10. 57 Pallo-Kotkat, kansalliset kilp. — nationella tävl. Turku, Abo
2.—3. 11. 57 Piirimestaruus — Distriktsmästerskap
10. 11. 57 Lahden Pts, kans. kilp. — nat. tävl. Lahti, Lahtis
12. 11. 57 BK, valiokilp. — elittävl. Domus
16.—17. 11. 57 Pohj. Mestaruuskilp. Tanska, Nordiska Mästerskapen, Danmark
16.—17. 11. 57 Junioripäivät, Helsinki, Turku, Tampere, Vaasa. Juniordagarna, Helsingfors, Abo, Tammerfors, Vasa.
19. 11. 57 Mahd. maaott. Suomi—Itä-Saksa. Event. landskamp Finland—Öst-Tyskland, Berliini, Berlin
24. 11. 57 Wega, kansall. kilp. — nat. tävl. Domus
26. 11. 57 MIK, valiokilp. — elittävlingar, Domus
29. 11.—1. 12. 57 Scandinavian Open, Tukholma — Stockholm.
8. 12. 57 Mestari luokka — Mästarklass, Domus

Liiton puheenjohtajalla on puheenvuoro

Lukiessanne tätä kirjoitusta on eräs Liittomme suurimmista ja vaikeimmin ratkaistavissa olevista pulmista saanut ratkaisunsa. — Liittomme oma lehti on syntynyt ja ensimmäinen numero on nähnyt päivänvalon. Jokainen meistä voi mielikuvituksensa mukaan luoda oman kuvan sen tärkeydestä. Liioittelematta voimme kuitenkin todeta, että tämän lehden avulla voi jokainen maassamme pöytätennisurheilua harrastava pysyä »tilanteen tasalla» pöytätennismaailman tapahtumista, sillä se miten Pöytätennis-nimisen lehtemme toimitus on kokoonpantu, antaa vakuuttavan lupauksen siitä, että tämä lehti tulee antamaan jokaiselle jotakin pöytätennistapahtumista kotona ja ulkomailla.

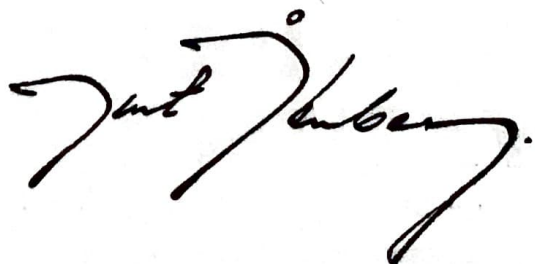
Liiton johdolle tämä lehti tulee merkitsemään sitä, että Liittomme tiedoitukset ja Liiton johdon julkiset päätökset ja ohjeet todella tulevat kaikkien tietoon eivätkä jää seurojen herra sihteerien pöytälaatikkoihin »Ruususen unta» nukkumaan. Pöytätennistä harrastaville teollisuuslaitoksille »Pöytätennis» tulee antamaan jatkuvasti tietoja Liiga-sarjan kehittymisestä ja samalla ehkä mainitsemaan jotain juuri »meidän» ottelusta. Suomen naispelaajat tulevat naisten osaston välityksellä saamaan ohjeita valmennusohjelmansa laatimisesta ja muista siihen liittyvistä asioista. Lehden ulkomaanosasto tulee myös tekemään kaikkensa, jotta me kaikki helposti voisimme saada tietoja siitä, mitä ulkomailla tapahtuu.

Landets svenskspråkiga spelare komma också att få sina egna svenskspråkiga artiklar, om också tidningens redaktion, på grund av ekonomiska skäl, icke kan tänka sig att översätta alla finskspråkiga artiklar till svenska, lika litet som de på svenska skrivna artiklarna, med några få undantag, icke komma att översättas till finska. Förbundets och distriktens officiella meddelanden komma däremot att införas i tidningen på såväl svenska som finska.

Onnittelena Suomen pöytätennistä harrastavaa urheiluväkeä tämän lehden syntymisestä!

Käytän samalla tilaisuutta hyväkseni ja kiitän Pöytätennis-lehden toimitusta siitä suurenmoisesta ja aikaa vieneestä työstä, mitä se tämän lehden aikaansaamiseen jo toista vuotta mitään ansaitsematta on suorittanut. Samalla toivon, että se taakka, minkä toimitus nyt vapaaehtoisesti on ottanut omille hartioilleen, ei tulevaisuudessa kävisi liian raskaaksi. Auttakaamme me kaikki heitä heidän työnsään omilla mahdollisuuksillamme ja omalla tavallamme, jotta tämä juuri syntynyt lehti — oma lehtemme — aina voitaisiin pitää edsutavana ja sisältönsä nähdä meille kaikille jotakin antavana.

Antakaamme siis toimitukselle tunnustuksemme ja liittykämme heidän julkaisemansa Pöytätennis-lehden tilaajien joukkoon.

Nais-toimikunnan näkökulmasta

Tuulikki Pettersson:

Naismomiteakin on sinä lyhyenä aikana, minkä se on toiminut, yrittänyt kantaa pienen kortensa kekoon pöytätenniksen hyväksi. Kaikkihan tiedämme, että meillä Suomessa on vielä perin vähän naispelaajia riippuen siitä, että urheilumuotomme on jokseenkin tuntematonta vielä monilla paikkakunnilla ja ainakin naisten keskuudessa, vaikka se juuri heille on erittäin sopiva urheilu. Lisäksi on pelitasomme myöskin varsin heikkoa verrattuna muiden maiden naispelaajiin. Senvuoksi perustettiin vuonna 1955 naismomitea pohdimaan, miten saataisiin parannusta aikaan näissä asioissa, ja suomalainen sananlasku sanoo, että nuorena vitso väännettävä, olemme heti alunperin ottaneet kohteeksemme koulunuorison järjestämällä heille jo kahden joululoman aikana koulutuskomitean avustamana Domus-hallissa ilmaiset viisipäiväiset pt-kurssit, joille kummal-

lakin kerralla tuli yllättävän paljon osanottajia (n. 50 tyttöä). Senvuoksi olemmekin päättäneet ottaa tämän propagandamuodon jokavuotiseen ohjelmaamme. On vain valitettavaa, etteivät pt-seurat voi ottaa enempää junioreja jäsenikseen. Näiden kurssien jälkeen monet haluaisivat jatkaa välittömästi jossakin seurassa, mutta kun tämä ei ole mahdollista, on selvää, että innostus laimenee. Jotta kuitenkin pt-harrastus saataisiin näiden kohdalta jatkumaan ja leviämään myös itse kouluihin, olemme päättäneet tänä syksynä aloittaa jatkuvan pt-opetuskierroksen tyttö- ja yhteiskouluissa antaen opetusta kaksi kertaa (iltaisin) peräkkäin kussakin n. viikon väliajoin. Toistaiseksi voimme käydä vain niissä kouluissa, missä itsellään on pt-pöytä, koska emme omista vielä tähän tarkoitukseen käytettävää pöytää emmekä varojensa hankkimiseen. Pöydän kuljetus koulusta toiseen vaatisi myös jatkuvasti rahaa. Tähän mennessä olemme ottaneet yhteyttä kahden helsinkiläisen tyttökoulun rehtoriin ja voimistelunopettajiin, ja he ovat suhtautuneet erittäin myönteisesti ehdotukseemme valmennusilloista, joten pääsemme aloittamaan näissä heti ja sen jälkeen jatkamme kierrosta.

Maaseutua emme myöskään ole unohtaneet, vaikka mahdollisuutemme työskennellä lajemmalla säteellä ovatkin perin rajoitetut — tie nousee pystyyn taloudellisista syistä tietenkin. Viime syksynä saimme kuitenkin aikaan valmennusmatkan Tampereelle järjestäen yhdessä koulutuskomitean ja Tampereen Piirin kanssa onnistuneen pt-opetuslaisuuden Tampereen Yhteiskoululla sekä koulutyöille että -pojille. Tänä syksynä on meillä kiikarissa lähinnä Porvoo ja sen jälkeen Lahti, mikäli matkat saadaan taloudellisesti jotenkuten järjestymään.

Kaikista heikkouksistaan ja vastuksistaan huolimatta yrittää naismomitea edelleenkin parhaansa pt-urheilun leviättämiseksi ja pelitason kohottamiseksi naisten keskuudessa, jotta vähitellen Suomen tytötkin pystyisivät antamaan esim. naapurimaamme Ruotsin tytöille tasavertaista vastusta maaotteluissa.

Me maalaamme **MIRANOL** alkydilakkamaalilla

KOSKA SE ON:

- hyvin tasoittuva
- nopeasti kuivuva
- iskunkestävä
- tarjolla
42 värisävyä

TIKKURILAN VÄRITEHTAAT

— maan suurin alallaan —

Värikästä pöytätennistä avajaiskilpailuissa

P. Myllö:

Varsinaisen syyskauden kilpailutoiminnan aloittivat SPTL:n järjestämät kilpailut syyskuun 30 päivänä. Osanottajia oli, ihme kyllä, vähänlaisesti. Monet eivät ehkä keskenkuntoisina lähteneet mukaan, toiset alkavat syystä tai toisesta kilpailemisensa vasta myöhemmin syksyllä. Naisten A luokassa oli kato suurin, parhaimmistostamme olivat mukana vain Sylvi Munkberg ja Helena Appelberg joista edellinen peri voiton kireässä loppuottelussa. Nämä kaksi lie-nevätkin hoitaneet tuntuman peliin kesän aikanakin, olivathan he edustamassa maataamme Moskovon Urheilujuhilla viime kesänä. Miespelaajiemme parhaimmisto oli sensijaan mukana miltei kokonaisuudessaan, Esa Ellonen oli tällä kerralla estetty sairauden takia, mutta hänetkin nähdään varmastikin jo seuraavissa kilpailuissa mukana.

Päivän parhainta pöytätennistä nähtiin miesten semifinaiottelussa S. Pentsinen—M. Laine. Jo syötöstä lähtien oli pallossa kierrettä vaikka millä mitalla ja palloa työnnettiin matalana verkon ylitse. Ja jos se hiukankaan kohosi, lyödä pamautettiin niin että halli kajahti ja salamana vilahti pallo vastustajan ulottumattomiin. Laine tunnetaan pelaajana joka ei juuri puolustukseen siirry, mutta tässä ottelussa pakotti Pentsinen hänet siihen pitäen kerteisen palautuspallon matalana. Ja tähän perustuikin Pentsisen voitto ottelussa ja selviytyminen loppuotteluun. Siinä peri aina varma K. Lehtonen selvän voiton jonkin verran hermoilevasta vastustajastaan. Lehtosen suurimpia avuja pelissään ovat rauhallisuus, tarkka pelisilmä ja joustava liikehtiminen. Hän noukkii pahimmatkin pallot takaisin olivatpa ne lyöty tai sijoitettu kuinka hyvin tahansa.

Nuoren pelaajapolven kehittämiseen ja opettamiseen on jatkuvasti kiinnitettävä huomiota. Näiden kilpailujen perusteella ovat Wegan ja MIK:n nuoret pelaajat taidossa toisia edellä. Myöskin TMP on huolella vaalinut tätä nuorten innostunutta joukkoa, joskaan heillä ei tällä kerralla ollut sa-nottavaa menestystä. MIK:n naisjuniorit V. Kaplan ja B. Åkerberg valloit-

tivat luokassaan kaksi ensisijaa Wegan L. Järvenpään ollessa kolmantena. Näillä tyttöillä on taipumuksia, on vain pidettävä mielessä että hyökkäyspeliä on myöskin ahkerasti harjoiteltava. Joskus vuosien kuluttua se ehkä on ensiarvoisen tärkeätä, sillä pelkällä puolustuspelillä harvoin pääsee parhaisiin tuloksiinsa.

Miesjunioreiden palkintosijat valtasivat Wegan K. Bernhards, K. Salonen ja P. Kunnas. Kunnas on pienikokoinen ja nuorin joukosta, mutta hän pelaa ehdottomasti kauneinta pöytätennistä näistä kolmesta. Lisää vain harjoittelua, tulokset kyllä myöhemmin palkitsevat vaivat.

Kilpailujen tulokset:

Miesten pääluokka: K. Lehtonen, TMP—S. Pentsinen, Wega 2—0, 3) M. Laine, MIK.

Naisten pääluokka: Sylvi Munkberg, TMP—Helena Appelberg, MIK 2—0.

Naisten B luokka: A. Lappalainen, KäPa—B. Åkerberg, MIK 2—0.

Miesten B luokka: V. Nurminen, TMP—M. Jormakka, TMP 2—0, 3) O. Terho, Star.

Miesten nelinpeli: M. Laine, MIK & S. Pentsinen, Wega—E. Ekström & C. Appelberg, MIK 2—0.

Sekanelinpeli: S. Munkberg & K. Lehtonen, TMP—H. Appelberg & M. Laine, MIK 2—0.

Ikämiesten kaksinpeli: E. Lumes, Wega—G. Mattsson, MIK 2—0, 3) O. Niiranen ja O. Terho, Star.

Miesten C luokka: K. Salonen, Wega—M. Heikkonen, TPTK 2—0, 3) T. Vaali, Star.

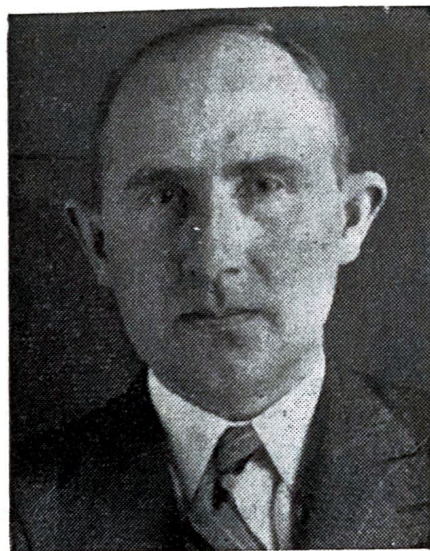
Naisjuniorit: V. Kaplan, MIK—B. Åkerberg, MIK 2—0, 3) L. Järvenpää, Wega.

Miesjuniorit: K. Bernhards, Wega—K. Salonen, Wega 2—0, 3) P. Kunnas, Wega.

10-vuotias Helsingin piiri tulee tehostamaan juniorikoulutusta

*Ensimmäinen puheenjohtaja
Lars Brunberg*

*Nykyinen puheenjohtaja
Toivo Pöyry*

Nyt kun liittomme piireistä suurin — Helsingin piiri — sivuuttaa ensimmäisen merkittävän virstapylväänsä pöytätenniksen palveluksessa, käytän tilaisuutta hyväkseni palauttaakseni mieliin muutamia katkelmia tältä 10-vuotistaipaleelta.

Jo keväällä 1947 kokoontuivat silloisten pt-seurojen edustajat pohtimaan oman piirin muodostamiskysymystä. Että tilaisuus kantoi kauniin hedelmän, siitä todistuksena saamme tänä syksynä — tarkemmin sanottuna lokakuun 19—20 päivinä — viettää juhlahetkiä 10-vuotiaan merkeissä.

Käytän tässä tilaisuutta hyväkseni kiittääkseni niitä miehiä, jotka uhrautuvalla työllään saivat Helsingin pöytätennikseen uutta vauhtia. Tämän kiitoksen ansaitsevat lähinnä piirin syntysanojen lausujat,

mutta oma osa kuuluu myös niille kaikille, jotka tämän 10-vuotistaipaleen kuluessa ovat piirin toimintaa eteenpäin vieneet.

Yhtenä merkittävänä työhaarana on piirin toiminnassa ollut toimimien keskuudessa ylläpidetty n.s. Liiga-sarja. Suuri ansio pöytätenniksen nykyiselle levinneisyydelle on kieltämättä tämän sarjan olemassaololla. Samalla kun se tuo aina uusia pelaajia toimimien puitteista liiton kilpailutoimintaan, se auttaa mitä tehokkaimmin pöytätenniksen tuntemuksen kasvamista.

Liiga-sarjoja, iältään huomattavasti nuorempi, mutta tasoltaan sitäkin merkittävämpi on seurojen keskeinen pm-sarja joukkueille. Näistä m-sarjoista puuttuu vielä yksi sarja, joka pöytätenniksen tulevaisuuden kannalta olisi hyvinkin

Kaksi Maaottelua marraskuussa

Ensin Neuvostoliitto ja sitten Unkari

Juuri Pohjoismaisten avointen pöytätennistestaruuskilpailujen aattona, saamme Suomessakin nähdä pari hyvää maaottelua. Jo kauan odotettu vahvistus Neuvostoliitosta on nyt saatu ja sen mukaan pelaavat Neuvostoliiton nais- ja miesjoukkueet Suomea vastaan 18.—23. 11. välisenä aikana maaottelut. Tuosta marraskuisesta viikonvaihteesta tulee todella tapahtumarikas, sillä ensin saamme kolmen päivän ajan ihailla Neuvostoliittolaisten pelisuorituksia ja välittömästi heidän jälkeensä saapuvat unkarilaiset. Maaottelu unkaria vastaan on nimittäin suunniteltu heti seuraavaksi tiistaiksi eli marraskuun 27 päiväksi.

Unkarilaisten pöytätennistaidon — tahi paremminkin heidän maineensa — me kaikki tunnemme jokseenkin hyvin. Maaottelua heitä vastaan ei kuitenkaan aikaisemmin ole järjes-

tetty, mutta nyt sekin puute korjautuu. Toivokaamme vain, että unkarilaisten ylpeys — Berzik — saapuu ja ottelee myös Helsingissä. Olisi mielenkiintoista nähdä tämän maailman huippupelaajan paljon mainostettua alakierrettä.

On paljonkin liikkunut huhuja siitä, että Neuvostoliitossakin pelataan pöytätennistä. Vasta viime keväänä saivat jotkut meikäläisistä omakohtaisesti todeta heidän taitonsa ja nyt he saapuvat esiintymään helsinkiläisyleisölle. On hyvin harvinainen tilaisuus kun Helsingissä pelattavasta m-ottelusta odotetaan tasaväkistä, mutta nyt on syytä siihen. Ennakkotietojen mukaan on heillä yksi pelaaja, joka lienee hiuksenhienosti meikäläisiä parempi, mutta muut ovat samaa tasoa kuin omammekin.

tärkeä. Tämä sarja kuuluisi junioripolvelle. Valitettavasti vielä tällä hetkellä on seurojen junioripelaajamäärä liian pieni tällaisen sarjan perustamiseen. Uuden kymmenluvun alkaessa pyrimme entistä määrätietoemmin edistämään juniorikoulutusta ja koulunuorison vetämistä pöytätenniksen pariin.

Kulunut kymmenvuotis-ajanjakso on ollut mitä hedelmällisintä Helsingin Pöytätenniksen kehitykselle. Suhteellisen vaatimattomasta alusta on päästy vakavaan asemaan. Samalla kun iloitsimme tämän ajan-

jakson antoisuudesta, on meidän muistettava myöskin oma osuutemme. Ensimmäisen kymmenvuotistapaaleen työ on ollut suuriarvoista ja sellaisenaan jatkuvuutta vaativaa. Kehitys ei saa pysähtyä, sen on asetettava tavoitteensa aina korkeammalle, sekä saavutettava ne. Tällaisen perinnön ovat jättäneet jälkeensä ne miehet ja naiset, jotka usalsivat kehittää pöytätennistämme sen alkuaikoina. Ja tämä perintö velvoittaa meitä. Sinua — minua — ja kaikkia muitakin nykyisen polven pöytätennistäviä.

Opi pelaamaan pöytätennistä oikein

Matti Anderzen:

Tämän uuden julkaisumme jokaisessa numerossa tulen esittämään teille kuinka pöytätennistä opitaan pelaamaan OIKEIN. Tämä sana »oikein» tulee varmasti herättämään kummastusta. »Eikö se ole oikein, jos saan pallon lyötyä verkon yli toisen pöytäpuoliskolle ja parhaassa tapauksessa vastapelaajan saavuttamattomiin?» Näin kysytään usein. Tähän täytyy vastata, että läheskään aina ei näin ole, sillä kysymyksessä voi olla n.k. »tuurilyönti», jolla ei ole mitään yhteistä sen oikean ja puhtaan pöytätennispelin kanssa, jota me nyt yhteisvoimin näillä palstoilla selvittelemme. Ensiksi haluan sanoa muutaman sanan niille, jotka jo pitemmän aikaa ovat peliä harjoittaneet. Te olette luo-neet oman pelityylin, johon sisältyy määrättyjä omintakeisia lyöntejä ja muita niksejä, jotka varmasti hyvin paljon poikkeavat niistä, joita tällä palstalla esitän ja joita kutsun »oikeiksi».

Nyt en millään muotoa halua suoralta kädeltä tuomita tällaista poikkeavaa pelityyliä, sillä siihen voi usein sisältyä hyvääkin, jolle myöhemmässä vaiheessa voi rakentaa paljon uutta ja oikeata. Jos nyt on kuitenkin niin ikävästi käynyt, että tässä aikaisemmin omaksutussa pelitavassa on suurin osa aivan nurinkurista huitomista, on syytä ryhtyä suorastaan radikaalisiin toimenpiteisiin uuden ja oikean pelitavan oppimiseksi. Tämä oppiminen on kuitenkin ehkä kaikkein vaikeinta, mitä pöytätenniksessä yleensä on. Tämä johtuu yskinomaan siitä, että opittuamme jonkuin lyöntisuorituksen, omaksuu käden lihaksisto sen

vähitellen eikä millään halua siitä luopua. Tämä liike muuttuu pelin nopeudesta johtuen aivan vaistonvaraiseksi ja tämä vaisto panee lihaksiston aina uudestaan ja uudestaan tekemään väärän lyöntiliikkeen. Ainoastaan äärettömän intensiivinen ja melkeinpä itsepäinen harjoittelu voi saada aikaan sen, että vanha ja väärä pelityyli saadaan pois ja omaksutaan uusi ja oikea.

Kaiken sen tähden, mitä edellä olen sanonut ja sen tähden, että tästä palstasta olisi hyötyä teille kaikille, toivon, että SUHTAUDUTTE NAIHIN NEUVOIHIN VAKAVASTI JA TOSISSANNE KOETATTE MYÖS OPPIA KAIKKEA, MITÄ ESITÄN VAIKKA SE AINA EI OLISIKAAN NIIN HAUSKAA.

Tämän opetussarjani olen laatinut silmälläpitäen vain vasta-alkajia ja sen tähden lähdenkin kaikissa opettavissa asioissa aivan alusta. Emmehän voi oppia mitään tuntematta asian perustaa. Tämä ei suinkaan merkitse sitä, että pitemmälle kehittyneet pelaajat eivät näistä ri-veistä mitään oppisi. Päinvastoin, täältä löydätte tekin paljon uutta ja hyödyllistä, opitte tuntemaan pelin perusperiaatteet ja MITÄ TÄRKEINTÄ, VOITTE NAIDEN NEUVOJEN PERUSTEELLA OHJATA OIKEALLE TIELLE SELLAISTA PELAAJAA, JOKA ENSIMMAISIA KERTOJA TARTTUU PÖYTÄTEN-NISMAILAAN.

I Ote mailasta

Ensimmäinen asia, johon perehdymme tarkemmin, on se, kuinka pidämme mailaa kädessämme. On

olemassa useita otteita, toiset parempia, toiset taas, ikävä kyllä, melkein käyttökelvottomia. Ennenkuin tarkemmin perehdytän teidät siihen otteeseen, jota ehdottomasti on pidettävä parhaimpana ja käyttökelpoisimpana, on paikallaan hiukan kosketella muita otteita.

KYNÄNVARSIOTE on sellainen, joka on antanut paljon puheenaihetta pöytätennispiireissä. Ovathan japanilaiset sitä käyttäen ylettyneet aina maailmanmestaruusmitaleihin saakka. Miksi eivät eurooppalaiset pelaajat käytä tätä otetta? Selitys on varsin yksinkertainen. Japanilaiset pelaajat ovat huomattavasti nopeampia kuin eurooppalaiset, heille riittää tämä melkein yksinomaan kämmenpuoliseen hyökkäyspeliin perustuva ote, he ehtivät useimmiten käyttää kämmenpuoltaan. Eurooppalaiset eivät pysty tällaista nopeutta itselleen kehittämään eivätkä siis yleensä ryhdy näin yksipuolista otetta käyttämään.

On muitakin otteita, joiden avulla kehitetään äärettömän vahva kämmenlyönti. Nämä otteet ovat sellaisia, joissa kaikki tai useammat käden sormet tukevat lapaa ja tekevät kämmenlyönnin helpoksi. Kyseessä olevien otteiden ratkaiseva haitta on siinä, että rystypuolinen

peli on aivan olematonta. Nämä otteet on tuomittava, sillä me pyrimme luomaan pelin, jossa kaikki lyönnit ovat mahdollisia.

Oikea ote mailasta on seuraava: Mailan varren ja lavan välinen kulma asetetaan peukalon ja etusormen väliin, keski-, nimetön- ja pikkusormi puristavat vartta etusormen ja peukalon tukiessa mailan lapaa. Tällä otteella on se etu, että nyt voimme vaivattomasti pelata sekä kämmen- että rystypuolista peliä. Kämmenpuolisessa pelissä etusormi tukee lapaa, sitä voimme vielä tukemisen tehostamiseksi hiukan nostaa ja vastaavasti peukaloa laskea, jottei se olisi tiellä. Rystypuolella pelattaessa taas voimme laskea etusormea ja nostaa peukaloa, jotta se todella tukisi lyöntiä.

Tässä yhteydessä on syytä muistaa kaksi tärkeätä osiaa:

— Älä purista mailaa liian kovaa, sillä silloin käsi jäykistyy eikä lyönnistä tule mitään. Ei ole syytä myöskään pitää sitä liian löysästi, sillä maila ei silloin riittävästi tue lyöntiä.

— Koeta saada maila käteesi niin, että se on kuin osa siitä, ja näin ollen se myötäilee JOUSTAVASTI käden liikkeitä.

Pöytätennislevyjä:

Kahtena kappaleena kansainväl. kilpailukokoa 54x60 tuumaa, paksuus 18–25 mm. ottelupuolen pinta oksatonta rimalevyä. Molemmat levyt yht. 4.400:– + tod. lähetyskulut, jälkivaatimuksella.

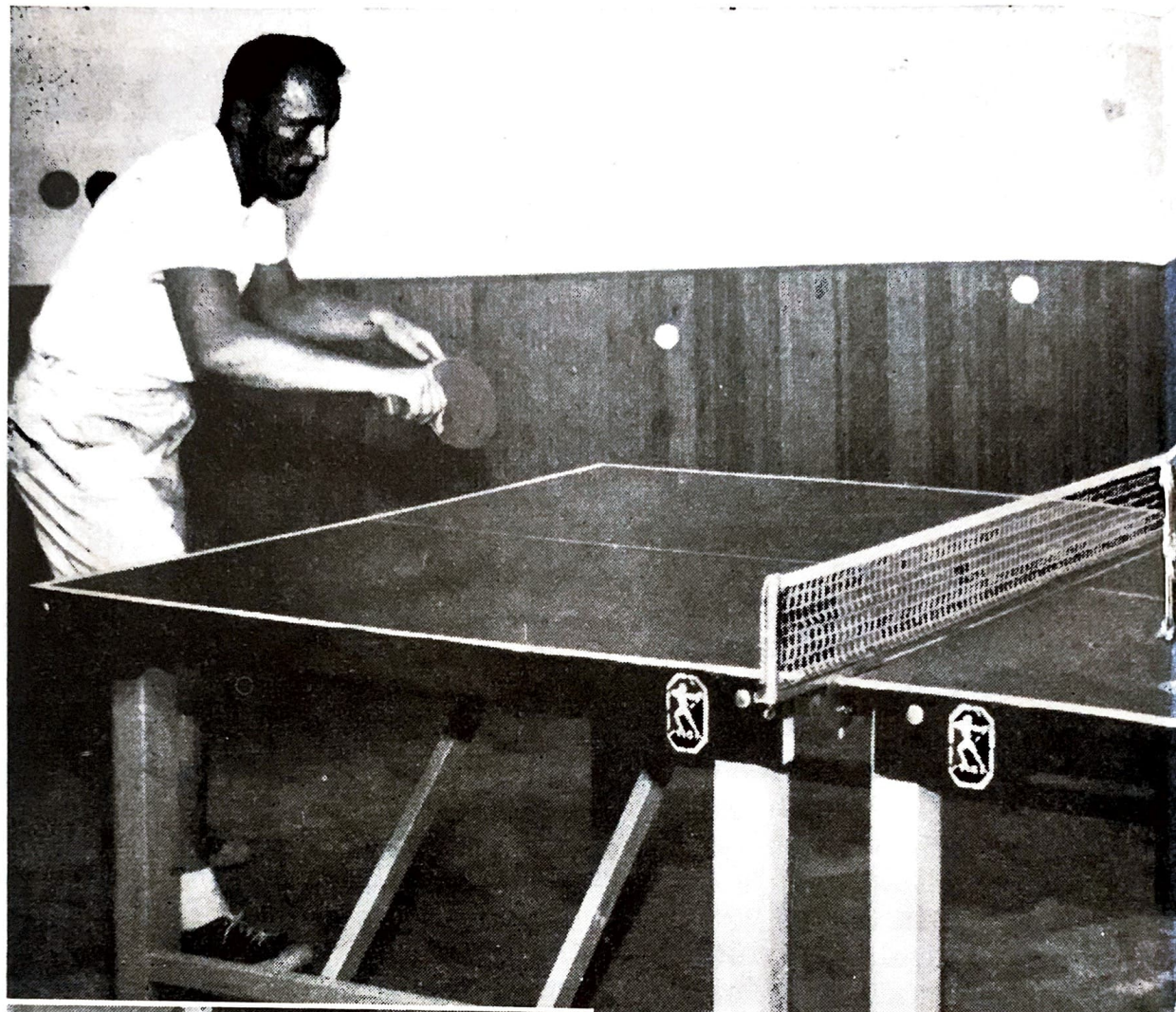
MYÖS HETKESSÄ IRROITETTAVIA TERÄSPUTKIJALKOJA, KORKEUS 73,6 sm.

Jalopuu- ym. kimpeä määrämitoin sekä jalopuuvillua. Kuljetetaan.

PUHDETYÖTARVIKE

HELSINKI, HIETANIEMENKATU 16 PUH. 442 895 (Domus Academica – Vanerikonttori)

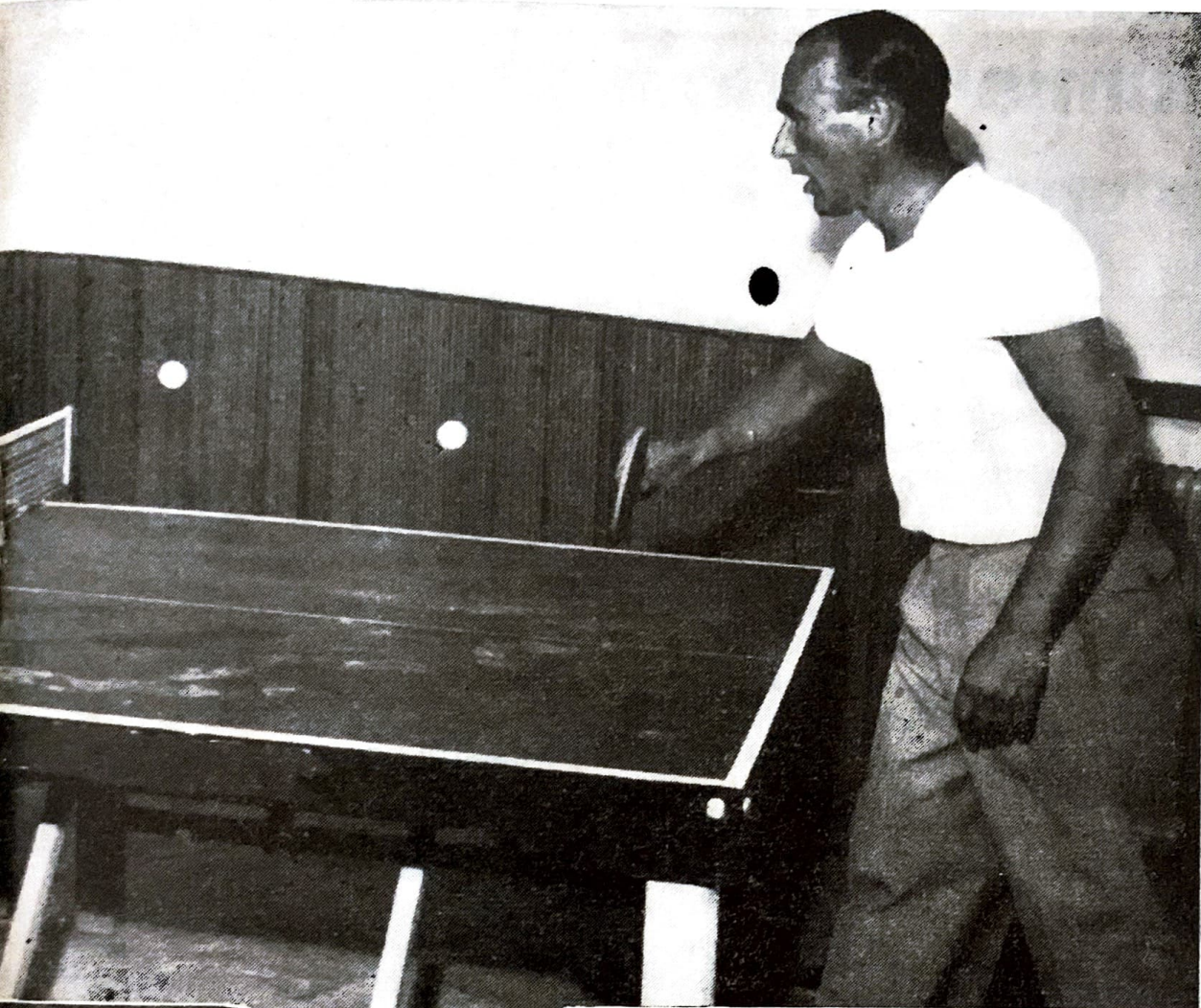
PÖYTÄTENNISTAITUTTA

**BENGT
GRIVE**

Vanhat tuttavamme ruotsalaiset Stig Elmblad, jotka vuoden 1951 PM hallissa esittivät taitoaan suomalaisyleisyydelle, kuuluivat Ruotsin joukkueeseen. Nyt nämä esittävät taitoaan, mutta kiertävät aktiivisen pelaamisensa, mutta kiertävät jonglööriä taitoaan. Kuvat puhuvat kukaan kukaan yläkuvan neljän pallo

**STIG
ELMBLAD**

pöytätennistaiturit Bengt Grive ja
1-kilpailuissa Helsingin Pikku-Messu-
isölle. Grive voitti henkilökohtaisen
din kanssa, minkä lisäksi molemmat
ä pöytätennistaiturit ovat lopettaneet
sensiijaan ympäri Ruotsia esittämässä
t parhaiten puolestaan, mutta todet-
n yhtäaikainen pelaaminen.

Kuulumisia ulkomailta

Freundorfer ei pääse EM-kilpailuihin

B-G. Bergh:

Borkum on pieni Saksaan kuuluva saari Pohjanmeressä lähellä Hollannin rannikkoa. Aukkaita on saarella noin 5.000 ja kesäisin voidaan kerrallaan ottaa vastaan noin 6.000 turistia, jotka saapuvat ottaakseen aurinkoa Borkumin hiekkarannoilla. Niedersachsenin pt-piiri järjestää täällä joka kesä 14 päivää kestävä, Saksan pt-piireissä erittäin suosittu turnajaiset, sillä onhan tämä todellakin pt-pelaajan kesälomanvietto-ongelman ihanneratkaisu: Borkum-saarella voi melkein samanaikaisesti uida, ottaa aurinkoa, katsella kauniita tyttöjä sekä pelata pöytätennistä. Tänä kesänä voitti kansainvälisen pääluokan Ruotsin Björne Mellström lyötyään mm. Ranskan Chergui'n, Johnny Leach'in, Jugoslavian Vogrincin ja loppuottelussa entisen unkarilaisen Joseph Koczianin.

Koczianista puheen ollen on tämä vanha tuttumme, v. 1948 Tukholman MM-kisojen joukkuekilpailun sankari, n. 10 kuukautta sitten paennut Unkarista Saksaan. Siellä hän edusti erästä seuraa Aschaffenburgin kaupungissa Bayernissa, kunnes hän yht'äkkiä siirtyi Augsburgiin edustamaan PSV Augsburgia, palatakseen kuitenkin piakkoin Aschaffenburgiin. Tällä hetkellä hän on taas Augsburgissa! Tämä edestakaisin hyppiminen on tietysti herättänyt suurta huomiota Saksassa, ja Bayernin pt-piireissä pidetään Koczianin toimenpiteitä hyvin epämiellyttävinä. Mutta ammattipelaaja on aina ammattipelaaja, siellä missä taloudelliset ehdot ovat parhaimmat, siellä on hänen kotipaikkansa, tunnustaa avoimesti saksalainen lehti »Tisch-Tennis».

Pöytätenniskausi on muuten alkanut Saksassakin ja ensimmäiset suu-remmat kilpailut pidettiin Hannoverissa. Pääluokan voitti Koczian nujertamalla jännittävässä viiden erän loppuottelussa Suomessakin tunnetun Günther Matthiasin. Mainittakoon että Matthias jo kilpailun alkuvaiheessa pudotti tämän vuoden Tukholman MM-kisoissa kolmanneksi tulleen Schneiderin jatkosta.

Schneider sen sijaan voitti nelinpelin, parinaan täällä niinikään tunnettu Lothar Pleuse.

Suurin tapahtuma Saksan pt-rintamalla tänä kesänä on kuitenkin se että monivuotiselta Saksan mestarilta Conny Freundorferilta sekä huippupelaajilta Poldi Holusekilta ja Dietmar Schmidtiltä, jotka heinäkuussa matkustivat Moskovaan osallistuakseen sikäläisiin kilpailuihin, on vuodeksi kielletty osallistuminen kansainvälisiin kilpailuihin. Syynä tähän oli heinäkuun ajaksi Saksan liitolta huippupelaajilleen antama täydellinen pelikielto, jonka nämä kolme miestä siis Moskovan matkallaan olivat rikkoneet. Tämä merkitsee mm. ettei Conny saa osallistua Budapestin EM-kisoihin, jotka pidetään maaliskuun 2—9 välisenä aikana 1958.

Unkarin liitto on jo lähettänyt kutsukirjeet, mistä ilmenee että ohjelmassa on sekä naisten että miesten joukkuekilpailut Corbillon- ja Swaythling Cup menetelmien mukaisesti, sekä kaksinpelit ja nelinpelit aivan kuten MM-kisoissakin. Kilpailupallo on Barna, verkkoteline Dunlop ja pöydät ilmeisesti myöskin Barna-merkkiset.

Ranskasta kerrotaan, että Guy

På internationell . . .

Hans-Eric Jacobsson

När F.B.T.F. senaste vår fick inbjudan att sända deltagare till de internationella sportspelen i Moskva var det inte svårt för förbundsstyrelsen att taga ställning till saken. Redan i flera års tid hade vi ju försökt få till stånd bt-kontakt med vårt grannland i öster, men hittills utan resultat.

Då erbjudandet dessutom var ekonomiskt mycket fördelaktigt, fria resor och fritt uppehälle inom Sovjetunionen under nära två veckors tid, accepterades det med tacksamhet och man beslöt sända ett lag bestående av 4 herrspelare, 2 damspelare samt 2 ledare. Tidpunkten var för vårt vidkommande mycket väl vald, 29 juli—10 aug., med andra ord den verkliga dödperioden för bt-sporten i vårt land. Genom att det nu fanns ett mål som hägrade, stimulerades bt-intresset bland våra elitspelare i avsevärd grad under en

tid som de i vanliga fall brukade låta racketen ligga på hyllan. Mitt under den värsta sommarhettan tränades det nu minst två gånger i veckan, alltså en rätt så god kompen-sation för det i år uteblivna Solvallalä-gret.

Det var sålunda ett ganska väl-trimmat lag som på sju-sovaredagen äntrade tåget till Moskva och om det låg lite spänning i luften berodde det säkert inte så mycket på de kommande matcherna utan kanske mera på tågets destinationsort. Vi var nu på väg inte bara till vårt för oss okända grannland utan till en nation som den övriga bordtennis-världen hittills saknat kontakt med.

Förhandsinformationen beträffande resa, inkvartering, tävlingar m.m. hade varit i knappaste laget, vilket givetvis bidrog till att öka spänningen. Huru skulle vi klara oss med språket? Ingen av oss var-

Amouretti jälleen voitti maansa mestaruuden lyömällä loppuottelussa nuoren Maurice Granierin selvin numeroin. Haguenaer ja Roothoof putosivat välierässä.

Palataksemme lopuksi vielä Saksaan on mielenkiintoista todeta, että siellä on jo aloitettu valmisteluja Dortmundissa v. 1959 pidettäviä MM-kisoja varten. Toimihenkilöitä tullaan tarvitsemaan paljon ja tilanne on tässä suhteessa vakava, heitä on liian vähän. Eräs ehdotettu ratkaisu, ei vain näitä kisoja vaan yleensä tulevaisuutta silmällä pitäen olisi se, että perustettaisiin ns. mestareitten klubi, johon kuuluisivat kaikki entiset Saksan mestarit

ja edustajapelaajat sekä kokeneita johtohenkilöitä. Tämän klubin jäsenistä muodostuisi jonkinlain runko kokeneita pt-naisia ja miehiä, josta liitto tarvittaessa saisi apua johtotehtävissä suurten kansainvälisten kilpailujen tai muitten suurten »pingis» tapahtumien yhteydessä. Tällaisen »reservin» muodostaminen olisi hyvin asiallista sanoo ehdotuksen esittäjä, sillä on suorastaan pe-loittavaa todeta, että 80 % kaikista pöytätennispelaajista katkaisee kaikki yhteydet urheiluunsa lopetettuaan aktiiviuran, aikana jolloin urheilumme laajenemistaan laajenee ja toimihenkilöitten tarve senvuoksi yhä vain kasvaa.

Bordtennispremiär . . .

ken förstod eller talade ryska och ingen av oss hade heller besökt Sovjetunionen tidigare. Under tågresan studerades därför parlörerna flitigt och vi hade väl knappast kommit till Kouvola förrän Esa observerade att undertecknad hade en bättre parlör än han. Följden var naturligtvis den, att jag under resten av resan för det mesta fick klara mig utan parlör. Esa däremot utvecklade sig inom kort till lagets språkgeni och han anlätades sedermera vid många viktiga tillfällen som vår tolk, en syssla som han vid sidan om sin befattning som gruppens »showman» skötte med verklig bravur.

Väl framkomna till Moskva hade vi och tennisspelarna, våra goda reskumpaner, en buss jämte tolkar som väntade på oss och som förde oss direkt till vårt storstilade in-

kvarteringsställe. Där fick vi genast efter vår långa resa stärka oss med en bastant måltid, och det må genast sägas, att maten under hela vår vistelse i Moskva var alldeles ypperlig, mångsidig och rikligt tilltagen.

Givetvis skulle det finnas mycket att berätta om, som måhända i någon mån kunde ge en bild av våra första intryck från landet i öster och speciellt då från storstaden Moskva med sina c. 5 milj. invånare, men det var ju också lite bt det gällde den här gången.

I beaktande av att det var första gången man i Sovjet arrangerade internationella bt-tävlingar kan man genast fastslå att arrangörerna i stort sett skilde sig med heder från sitt uppdrag.

I början av tävlingarna kunde man visserligen anmärka på sådana saker som resultatgivningen och meddelandet av speltiderna och kanske några andra detaljer, men man bemödade sig i stället alltid att lugnt och vänligt ge besked på våra kanske lite otåligen frågor. De enbart ryskspråkiga spellistorna beredde oss också en hel del huvudbry, men även den saken ordnades och snart uppsattes på väggarna tydliga spelschema. Vidare utdelades sedan dagligen en hel bunt med duplicerade resultat och speltider.

Domarna skötte sig i stort sett mönstergillt och varje spelare fick efter avslutad match en kopia av det detaljerade domarprotokollet där varje boll antecknades.

Markeringsystemet var bra och påminde till sin konstruktion, ehuru mindre och enklare, rätt mycket om det svenska Kihlman-bordet.

T:mi

Erikoisvilla

Helsinki

Lönnrotinkatu 15

Puhelin 62 54 79

i Moskva 1957 . . .

Våra spelare klarade sig relativt bra i den hårda konkurrensen med toppspelare från 23 länder. Genom att tävlingarna var utökade med en stor trösteturnering fick samtliga spelare praktiskt taget spela lika många matcher. Härigenom kunde man även få fram en ungefärlig ordningsföljd för alla spelare. Enligt denna ordningsföljd kom våra herrspelare upp till en nivå som var ungefär mitt på rangskalan. Av herrklassens 96 spelare blev ordningsföljden för våra spelare: Grönholm 44, Carlsson 51, Laine 53 och Ellonen 54.

Som jämförelse kan nämnas att svenskarna ej klarade sig mycket bättre med undantag av Mellström som kom på 9:de plats. Deras sämsta man kom på 57:de plats.

I damernas klass med 36 spelare blev Munckberg 20:de och Appelberg 30:de. Sveriges damer blev 24, 25, 31 och 33.

Våra spelare spelade inalles 38 matcher av vilka de vann 12. Av segrarna må nämnas Munckberg—S. Tegner (Sverige) 2—1, Appelberg—Piach Ok H (Korea) 2—0, Grönholm—Saulitis (Sovjet) 2—0, Laine—Giudici (Schweiz) 2—0, Ellonen—Wassmer (Schweiz) 2—1, Carlsson—Hodson (England) 2—0. Många fler matcher vore värda att nämnas, ty de våra gjorde över lag mycket väl ifrån sig och nästan samtliga matcher var mycket jämna.

Mången gång hängde segern bara på ett hår och då var det vanligen just den grad av rutin och hårdhet som skiljer en storspelare från en vanlig spelare som saknades.

Som helhet betraktat kan man konstatera att tävlingar av detta

slag som vi i Moskva fick vara med om är ytterst hälsosamma för våra spelare. Jag ville påstå att dessa tävlingar ur tränings synpunkt sett är betydligt mera värda än ett VM. Att under en veckas tid alldeles fritt och okonventionellt få umgås med spelare av världsklass och få lära sig förstå att dessa också är alldeles vanliga människor och inga övernaturliga väsen betyder redan en hel del. »Stjärnorna» tar ej dylika tävlingar fullt så på allvar som t.ex. ett VM och därför blir stämningen mycket mera avspänd utan att dock spelet behöver vara sämre. Man märkte alldeles tydligt huru våra spelare efter att ha spännt sig en aning i de första matcherna spelade under fortsättningen av tävlingarna alldeles fritt och ledigt, oberoende av vem de hade emot sig.

Av de ryska spelare vi såg i aktion var två spelare, Saunoris och Akopian, i en klass för sig och kanske också en klass över våra spelare, medan däremot de övriga var ungefär i klass med de våra. Det är därför med mycket stort intresse och spänning vi ser fram mot den landskamp mot Sovjet som vi redan preliminärt kom överens om och som vi hoppas ännu denna höst skall gå av stapeln i Helsingfors.

Efter en synnerligen lyckad 10 dagars vistelse i Sovjetmetropolen anträdde vi återfärden fullproppade med nya intryck, många bt-erfarenheter rikare samt med hela högen long playingskivor, några burkar kaviar och eventuellt en liten flaska vodka i bagaget. (Det sistnämnda naturligtvis som en souvenir, ty vad annat kan väl en sann idrottsman använda dylika ting till.)

Pelaajiemme . . .

Helena Appelberg:

En löytänytkaan rautaesirippua — kuten luulin!

Kun me, t.s. Moskovanjoukkue, lauantaina heinäk. 27 p:nä kokoonnuimme rautatieasemalle klo 12.00, tunsin kyllä itseni aika hermostuneeksi. Joka päivä ei matkusteta niin kauas itään kuin meidän oli määrä lähteä. Kun suurella vaivalla olimme onnistuneet kimpsuinemme sijoittautumaan junaan, alkoi se hitaasti vieriä eteenpäin, ja olimme matkalla Vainikkalaan ja Neuvostoliiton rajalle. Matkustettuumme monta tuntia kamalassa kuumuudessa saavuimme vihdoon raja-asemalle, kuljimme tullin läpi ja pääsimme venäläiseen junaan. Tultuumme makuuvaunuun kauhistuimme me kaikki, ainakin tytöt, aikavalla, sillä siellä ei ollut mitään erillisiä osastoja eikä edes minkäänlaisia verhoja, vaan kaikki nukkuiivat yhdessä kuin »suuri perhe». No, kaikki järjestyi ja me sovimme paikoista junan lähtiessä liikkeelle. Ainakin minä pidättelin henkeäni ajaessamme rajan yli ja odotin saavani kuulla kumean räjähdysten, kun rautaesirippu repeisi takanamme. Mutta mitään ei tapahtunut, ja senjälkeen kun meidät oli kukitettu ja varustettu monenlaisilla merkeillä eri asemilla m.m. Viipurissa, saavuimme sunnuntaina klo 14 aikoihin Moskovaan. Siellä meidät ohjattiin linja-autoihin ja pitkän matkan jälkeen läpi jättiläiskaupungin pääsimme perille »pieneen mökkiimme», missä meidän piti asua, t.s. yliopistoon, joka oli lähes 40 kerrosta korkea ja niin suuri, että kesti yli puoli tuntia kävellä sen ympäri. Ei voi muuta sanoa kuin että Moskova teki suurenmoisen vaiku-

tuksen ensi silmäyksellä. Sehän on monimiljoonakaupunki, jossa on enemmän asukkaita kuin koko Suomessa.

Pelasimme Energia-stadionilla yli puolen tunnin linja-automatkan päässä yliopistosta, ja heti maanantaina menimme sinne harjoittelemaan. Minä odotin jättiläissuurta salia, jossa olisi joukoittain pöytiä samaan tyyliin kaiken muun suuren kanssa, mutta sali oli aika pieni sisältäen vain 4 pöytää + 1 harjoituspöydän. Mutta pöydät olivat hyviä, ruotsalaisia Stiga-pöytiä, ja samaten valaistus oli hyvä. Sitäpaitsi oli 3 kpl. harjoituspöytiä sijoitettu aivan viereiseen rakennukseen. Maanantai-iltana oli urheilulajien avajaistilaisuus Lenin-stadionilla (120.000 katsojaa) ohimarsseineen 300-miehisen (ainakin) orkesterin soittaessa, monikielisine tervehdyspuheineen j.n.e. kaikki parhaaseen Olympiatyyliin. Kaiken tämän jälkeen kiipesimme ylös katsomoon, ja saimme nähdä voimistelu- ja tanssiesityksen, joka kesti monta tuntia ja oli äärettömän hieno ja teki suurenmoisen vaikutuksen uskomattomalla tarkkuudellaan ja osanottajien lukumäärän suuruudella.

Tiistaina alkoivat kilpailut ja jatkuivat koko viikon. Kiitos kolmen lohdutussarjan kaksinpeliluokissa saimme pelata aika monta ottelua. Kuinka niissä kävi annan numeroiden kertoa. Neuvostoliittolaiset naispelaajat olivat huomattavasti meitä parempia, melko kovia hyökkäyspelaajia varmallalla puolustuksella. Useimmat heistä olivat Virosta tai niiltä seuduin. Jouduin näistä yhtä

kokemuksia . . .

vastaan, eikä minulla ollut paljon sanottavaa.

Vapaa-ajan käytimme nukkumiseen, syömiseen (paljon ja hyvää) ja kaupungin katselemiseen. Näimme tietenkin Kremlin kaikkine kirkkoineen, jättiläistykkeineen ja aarteineen, joita oli kerätty sinne aina tsaarien ajoista alkaen. Se on itsessään kuin pieni kaupunki, joka lepää hiljaisena meluavasta Moskovasta korkeilla muureilla erotettuna. Meluavasta, niin, tosin vilisi ihmisiä kaduilla varsinkin iltaisin, mutta liikenne oli huomattavasti vähäisempää ja hiljaisempaa kuin mihin me olemme tottuneet, etupäässä autojen harvalukuisuuden, leveiden katujen, kaikkialla olevien poliisien ja erittäin hyvinkasvatetun kansan vuoksi. Joku kertoi meille, että liikenteessä kyllä tapahtui yhteenajoja, mutta että viimeksi sattui sellainen neljä vuotta sitten. Ulkona oli erittäin siistiä, ja jos joku heitti paperipalan jälkeensä, katsoivat kaikki tätä hyvin paheksuvasti.

Paitsi Kremliä näimme yhtä ja toista, taidemuseon (jossa olisi voinut kiertää päiväkausia ja katsoa venäläistä taidetta), balettiesityksen Dynamo-stadionilla ja kaupunkia yleensä. Mikä pisti eniten silmään oli jyrkkä vastakohta toiselta puolen kaiken valtiollisen, jättiläismäisten rakennusten, kokonaan marmorilla sisustetun maanalaisen, leveiden katujen ja satumaisen kauniiden puistojen sekä toiselta puolen köyhästi puetun kansan välillä, joiden asunnot ainakin ulkoapäin enimmäkseen näyttivät puoleksi luhistuneilta, likaisilta ja kurjilta.

Vaatetavara oli hyvin kallista, se vähän mitä oli saatavissa. Mutta iloisia ja sydämellisiä olivat useimmat ihmiset. Meiltä tiedusteltiin lakkaamatta, mistä olimme, pyydettiin nimikirjoituksia, otettiin kuvia meistä j.n.e. Pikkupojat juoksivat perässämme ja halusivat vaihtaa merkkejä tai rahaa.

Venäläinen temperamentti tuli myös esiin joka tilanteessa. Pt-finaali-iltanakin sai nähdä ja kuulla (varsinkin kuulla) yleisöä, joka voi alkaa huutaa ja taputtaa käsiään keskellä jännittävää palloa, ja pelaajat saivat odottaa kauan, että tulisi rauhallista. Oli hirvittävä meteli. Huolimatta kovaäänisen terävistä huomautuksista oli aina joku, joka ei voinut hillitä itseään ja niin se taas alkoi.

Päivät hupenivat kauhealla vauhdilla ja me jouduimme lohdutussarjasta toiseen, tuli finaali-ilta ja seuraavana päivänä 5:s elokuuta pakkasimme ja illalla matkustimme Moskovasta samanlaisissa »kodikkaissa» makuuvaunuissa kuin menomatkallakin. Olisimme mielellämme katselleet vähän enemmän jättiläiskaupunkia, mutta olimme iloisia päästessämme jälleen kotiin. En tiedä, oliko mielikuvitusta, mutta minusta tuntui, että Moskovan yllä lepäsi jotain raskasta ja meille länsimaalaisille vierasta. Oliko se mielikuvitukseni tuotetta tai mitä se oli, en voi sanoa, mutta iloinen olin, kun pääsimme asemalle vanhassa, rakkaassa Helsingissä väsyneinä, iloisina ja ihmeellistä elämystä rikkaampina.

Moskovan . . .

Esa Ellonen: Berzik on loistava

Itäinen naapurimaamme on kauan pitänyt pelaajiaan piilossa. Olimme usein kuulleet huhuja, joiden mukaan heillä oli paljon edustuskelpoisia pelaajia, mutta kuinka hyviä sitä emme tiedeet. Venäläisiä valmentajia kierteli mm. Tukholman MM-kisoissa. He seurasivat tarkoin jokaista ottelua ja antoivat filmikameroittensa surista parhaiden tähtien pelatessa. Samassa tilaisuudessa kutsuivat venäläiset Suomen useiden muiden maitten mukana osallistumaan kesällä festivaalien yhteydessä pidettäviin kansainvälisiin pt-kilpailuihin.

Aina kohteliaana maana itäistä naapuriaan kohtaan vastasi Suomi kutsuun myöntävästi ja niin lähti meitä 4 mies- ja 2 naispelaajaa sekä 2 johtajaa matkaan. Saavuttuamme perille saimme levätä päivän mutta sitten alkoivat kilpailut. Ottelut pelattiin cup-järjestelmän mukaan paras viidestä erästä. Me suomalaiset

pelaajat emme ole tunnettuja kovasta kesäkunnosta ja niin hävisimme kaikki ensimmäisellä kierroksella. Pelasimme tosin hyviä otteluita, mm. Carlsson otti 2 erää Englannin kuululta Kennediltä, Laine hävisi eräälle venäläiselle, Grönholm unkarilaiselle ja itse hävisin viidennessä erässä Ruotsin Karlssonille, johdettuani ratkaisevaa jo 20—18. Meiltä puuttuu kuitenkin se jokin, joka vielä tulee, kunhan saamme vielä hieman aikaa, sen lupasimme varmaan kaikki mielesämme. Pelimme eivät kuitenkaan loppuneet tähän, vaan saimme joka päivä otella lohdutussarjoissa, joissa menestyksemme oli melko hyvä. Voitettujen joukossa oli venäläisiä, ruotsalaisia, saksalaisia, kiinalaisia, sveitsiläisiä y.m. Varsinkin Munkbergin voitto Ruotsin Signhild Tegneristä oli ansiokas, samoin Grönholmin voitto Siperian mestarista.

Seurasimme tietysti silmä kovana

Aamulla aurinko

illalla AIRAM

matkaltaan . . .

muitten pelaajien edesottamuksia. Venäläisistä teimme sen havainnon, että he kuuluvat maailman valioiden, sanoisinko keskiluokkaan. Heillä on kaikilla varma puolustuspeli, kun taas hyökkäys perustuu pääasiallisesti sijoitettuihin yllätyslyön-
teihin. Jos teemme vertailun venäläisten ja ruotsalaisten välillä, niin sanoisin heidän olevan suurinpiirtein tasaveroisia. Ruotsin mestari Mellström kukisti nimittäin N-liiton mestarin Šaunoriksen 3—2.

Kilpailun voitti odotetusti Unkarin Berzik, joka kukisti lopputulossa Andreadiksen, Tshekkoslovakia, 3—0. Pidänkin Berzikiä tällä hetkellä maailman parhaana pelaajana, huolimatta siitä, että japanilaiset olivat poissa. Berzikillä on vuorenvarma puolustus, josta ei alakerrettä puutu sekä lisäksi raudanluja kämmenlyönti. Töniminen on myös hänen parhaita puoliaan, ja kuvaavaa tästä on, että Budapestin mestaruuskilpailuissa päättyi eräs

hänen pelaamansa erä 0—0 ja ratkaisevan hän voitti numeroin 2—1. Tätä tönimistä on meidänkin pelaajiemme syytä harrastaa enemmän. Loppuottelu oli muuten taktillista kyttäilyä ja havaitsi, että Andreadis vielä oli hieman epävarma sienikumimailallaan. Yleisön käytös ottelun aikana oli suorastaan raivostuttavaa, he huusivat ja melusivat, jopa kesken peliä ja aiheuttivat täten ikävää häiriötä pelaajille. Olisin toivonut järjestäjien puuttuvan tapahutumien kulkuun paremmin.

Olimme muuten kaikki tyytyväisiä matkaamme ja liiton puheenjohtaja herra Åkerberg kävi keskustelua maaottelusta venäläisten kanssa, joka mahdollisesti tulee tapahtumaan ensin Suomessa ja myöhemmin vastavierailuna Moskovassa. Mitään varmaa päätöstä ei lopullisesti saatu aikaan, mutta toivokaamme kuitenkin, että lupaavasti alkanut kilpailukosketus naapurimaahamme jatkuu.

Dunlop

BARNA

PÖYTÄTENNISPALLOJA ja -MAILLOJA

on saatavissa kaikista hyvinvarustetuista urheiluliikkeistä.

OY GRÖNBLOM TRADING AB

Helsinki — Kaivokatu 10 — Puh. 13 240

Helsingin toiminimien liigasarjan synty ja sen eri vaiheet

W. Kovanko:

Syksyllä 1950 heräsi muutamien pöytätennistä harrastavien joukossa ajatus saada aikaan toiminimien välinen pöytätennissarja. Tässä mielessä kokoon-
tuivat liiton nykyinen puheenjohtaja C. Akerber sekä herrat V. Kurlin Hete-
kasta ja A. Tarkas Suomi-Filmistä kes-
kustelemaan millä tavalla tällainen sarja
saataisiin pyörimään. Päätettiin lähet-
tää kilpailukutsu kaikille niille toimi-
nimille, joissa tiedettiin pöytätennistä
harrastettavan. Tulos oli yllättävä, sillä
kokonaista 55 toiminimeä vastasi myön-
teisesti.

Kaikki ilmoittautuneet jaettiin kol-
meen divisioonaan, 12 joukkuetta en-
simmäiseen divisioonaan, 24 toiseen ja
lopun 19 kolmanteen. I divisioona pe-
lattiin kaksinkertaisena sarjana ja muut
yksinkertaisena. Seuraavana vuonna il-
moittautui myös 15 naisjoukkuetta ja
näin saatiin naistenkin sarja alkamaan.
Vuonna 1953 perustettiin n.s. varajouk-
kuesarja ja seuraavana vuonna päätet-
tiin, että varajoukkueet saisivat pelata
kakkosjoukkueina varsinaisissa divisioo-
neissa.

Toiminimien liigasarjan kehitys selviää parhaiten allaolevasta taulukosta:

	Toiminimien lukumäärä	Naisjoukk. lukumäärä	Varajoukk. lukumäärä	Yhteensä joukkueita
1950—51	55	—	—	55
1951—52	59	15	—	74
1952—53	53	13	—	66
1953—54	60	10	10	80
1954—55	69	10	17	96
1955—56	77	19	22	116
1956—57	77	20	23	116
1957—58	74	19	27	115
(parh. menossa)				

Alusta alkaen on sarjassa ollut mu-
kana 26 toiminimeä ja yhteensä 8 vuo-
den aikana kokonaista 164 toiminimeä.
Huomaamme siis, että vaihto on aika
suuri. Tätä todistaa myös se, että vii-
me vuosien aikana on keskimäärin 20
joukkuetta lopettanut ja yhtä paljon
uusia tullut lisää.

Jokaiseen joukkueeseen on aina kuu-
lunut 4 pelaajaa. Usein on kuitenkin
ajateltu, että pelaajien lukumäärä jouk-
kueessa olisi vähennettävä 3:een, mutta
enemmistö on tähän asti ollut sitä miel-
tä, ettei mitään muutosta toistaiseksi
tarvitse tehdä. Naisten sarjoissa taas on
aina pelattu niin, että joukkueeseen
kuuluu 3 pelaajaa, kuten kaikissa kan-
sainvälisissä kilpailuissa yleensä.

Eri vuosien mestarit:

I divisioona

1950—51	Puhelinyhdistys	42 p.
1951—52	Puhelinyhdistys	42 p.
1952—53	Finpap	42 p.

1954—55	Finpap	41 p.
1954—55	Finpap	39 p.
1955—56	Aga	40 p.
1956—57	Aga	42 p.

Naisten sarja

Esso	27 p. (yksink. sarja)
Esso	20 p. (7 joukk.)
Finpap	31 p. (10 joukk.)
Finpap	35 p. (10 joukk.)
Finpap	28 p. (10 joukk.)
Suomi, Vak.yht.	33 p. (10 joukk.)

Kuten ylläolevasta taulukosta selviää
— on Liiga-sarjoista korkein I divi-
sioona ollut aina äärimmäisen kireä.
Koko Liigan aikana ei yksikään jouk-
kue ole pystynyt puhtaalla pelillä oh-
jelmaansa läpi viemään, joskin parin
pisteen tuntumassa ovat useatkin olleet.

I divisioonassa on kaikkiaan ollut 33
joukkuetta, joista vain Agan ja Fin-
papurin ykkösjoukkueet alusta alkaen.
Heteka ja Terate ovat olleet 7 kertaa
ja Arabia 6 kertaa.

LÄMMIN

tulee kun pelaa pöytätennistä

LÄMPIMÄMPI

kun lämmittää PETKON lämmitysöljyllä

TÄYSI HÖYRY PÄÄLLE

ja puhelinsoitto

11 876

Oy. PETKO Ab.

Helsinki, Kalevankatu 13

Hyvin huollettu pääsee ensimmäiseksi

Kun auto on perusteellisesti huollettu sisältä ja päältä, sillä kelpaa vaikka kilpaa ajaa. Palvelemme Teitä nopeasti ja asiantuntevasti tuodessanne autonne TB-huoltoasemalle. Saatte autonne moottoriin juuri sitä, mitä se tarvitsee: **TEBOLIN**-moottoriöljyä, joka puhdistaa moottorin voidellessaan ja säilyttää moottorin kunnon kaikissa ajo-olosuhteissa — kaikkina vuodenaikoina. Tervetuloa TB-asemille!

HUOLTOASEMAT

OY TRUSTIVAPAA BENSIINI